

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבניה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
19:09	18:54	19:02	צאת השבת
20:12	20:10	20:11	רבינו תם
20:55	20:52	20:44	

קצות נשים צדיקות

פרשת בהר-בחוקתי תש"פ | אבות פרק ה' | יש לשמור על קדושת הגיליון! | גיליון 9

קוה אל ה'

"עמדת בנסיון, החסד הגיע!"

בהגדת "מעשי למלך" מובא ספור, אשר ספר האדמו"ר רבי יחיאל אבוחצירא שליט"א על אביו הבבא חאקי זצ"ל:

כאשר עלה הבבא חאקי לארץ ישראל, סבלו הוא ובני משפחתו דוחק ומחסור. הוא התגורר במעברת עולים בגבעת אולגה, ועודד ורומם את רוחם הנכאה של אחיו, אשר התגוררו באהלים פרוצים בעצומו של החורף, בתנאים קשים אשר לא הורגלו אליהם בארץ הולדתם.

משפחתו של הבבא חאקי הגיעה לעתים עד פת לחם ממש. כאשר בקשה הרבנית כסף להוצאות שבת, העניק לה דרשה נלהבת בענייני בטחון....

במר לבה אמרה הרבנית: "הבוטח בה' חסד יסובבנו, את הבטחון רואה אני, והחסד- איה הוא?"

השיב לה הבבא חאקי בנועם: "אנו נבחנים עתה בנסיון העוני. אם נעמוד בו כראוי, יגיע החסד."

יצאה הרבנית החוצה, ועל המדרגה הסמוכה למעונם מצאה עשר לירות, סכום נכבד באותם ימים, חזרה ובשרה: "עמדת בנסיון, והחסד הגיע!"

אך הרב ראה בכך המשך הנסיון, ואמר "אמנם מצד הדין מותר לקחת את המעות הללו, משום שהבעלים התיאשו מהם, אבל ראוי לנו לנהוג לפנינו משורת הדין ולהכריז עליהם. איך נתענג במעדני השבת, שנקנו במחיר צערו של יהודי? ! נכריז על הכסף, ורק אם לא יבואו לתבעו נשתמש בו."

עודם מדברים, והדוור הגיע, ועמו מכתב רשום שבו המחאה בסכום נכבד.

נענה הבבא חאקי ואמר: "עכשיו הגיע החסד...". (הנני בידך)

לבת אדם ומאור!

פנינה לנשמה

רגל תחת רגל

פעם הגיעה אל הרבנית קניבסקי בחורה וסיפרה שהיא סובלת מפצעים משונים ברגליה. היא ניסתה כבר את כל סוגי המשחות והתרופות, אך ללא הועיל. הרבנית, כהרגלה במקרים כאלו הציעה לה מיד להתחיל להקפיד על גריבת גרביים כפי שדורשת ההלכה. הבחורה הסכימה מיד. מאז אותו יום החלה לכסות את רגליה כדין, והפצעים אכן נעלמו כלא היו.

חלפה תקופה, הפצעים לא שבו להציק לבחורה, ועמידתה נגד חצי הלעג שהופנו כלפיה מצד החברה שבה חיה החלה להתרופף. יום אחד הגיעה הנערה להחלטה נמהרת: די, היא מסירה את הגרביים! ואולם, זמן קצר לאחר שהפסיקה לגרוב גרביים שבו הפצעים המציקים לרגליה. לא קשה היה לה להבין את סיבת הופעתם...

היא שבה אל הרבנית וגוללה באוזניה את המעשה. "חשתי על בשרי ממש את עוצמתה של מצוות הצניעות", קראה בהתרגשות. לפני צאתה מהבית בקשה מהרבנית לפרסם ברבים את המעשה שאירע לה, למען ישמעו וייראו.

אשה אחרת שהיתה בבית באותו זמן שמעה את הסיפור והתרגשה מאוד. "גם אני מקבלת על עצמי לגרוב גרביים מעתה!" הכריזה מיד, "אולם אין ברצוני לחכות עד שאשוב לביתי, אני רוצה להתחיל בכך מיד. האם תואיל הרבנית לתת לי זוג גרביים משלה?"

"בשמחה רבה!" קראה הרבנית. אך היא הבהירה למבקשת: "הגרביים שלי עבות מאוד. האם את בטוחה שאת חפצה בהן?" "כן, בהחלט", השיבה האשה ללא היסוס. זמן קצר לאחר מכן יצאה את הבית עטורה בגרביה הקדושות של הרבנית. (הרבנית- פרקי חיים מהרבנית בת שבע אסתר קניבסקי ע"ה)

פינת ההלכה

חייבות הנשים והבנות לגרוב גרביים, ואין להתיר להתיר להן לגרוב גרבי נילון שקופות שהבשר נראה דרכן, אלא צריכות לגרוב גרביים אטומות שאינן שקופות, ומעשה באחד מגדולי ישראל זצ"ל שהביאו לפניו גווי גרביים ואמרו לו את מספר הדנייר שלהם והכניס הגאון ידיו לתוך הגרביים ואמר שעדיין נראה היד ולכן הורה שאין די במספר הדנייר אלא העיקר שיהא אטום באופן שלא יראה הרגל.

יש להיזהר מגרביים המושכות את העין בצורתן, כגון פרחוניות, מצוירות או בצבעים בולטים.

סיפור לשבת

הקרבתה של אמו!

הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, התייתם מאביו בגיל צעיר. באותם ימים היה המצב הכלכלי בירושלים בכל רע, בעלי מלאכה הרוויחו פרוטות ספורות שהספיקו בקושי למחיה, ולומדי התורה רעבו ללחם, פשוטו כמשמעו. לפיכך החליט רבי עזרא, שהיה אז בחור צעיר, עליוי ושקדן, כי עליו לעזוב את בית המדרש כדי לעבוד ולהרוויח לפרנסתו ולפרנסת אימו האלמנה. רגיל היה לקום באישון ליל, לסידרת שיעורים רצופים שנמשכו בשרשרת עד לאחר תפילת ערבית. אותו יום בו גמלה בלבו ההחלטה לצאת לעבודה, המשיך בשינה עד אור הבוקר, כדי לאגור כח לקראת היום הקשה המצפה לו.

שאלה אימו: "מה קרה, מדוע איחרת ללכת ללמוד".

ענה: "משום שאני יוצא לעבוד, להביא כסף להכין את השבת".

אמרה לו: "הכנת השבת אינה מעניינך! אתה, לך ללמוד, וה' יעזור!"

האם המסורה נטלה על כתפיה החלשות את פרנסת הבית. היא היתה צובעת מטפחות ראש, עובדת במשק בית כעוזרת, הכל כדי שבנה ימשיך ללמוד תורה!

יום מנוחה אחד היה לה בשבוע, יום שבת קודש, אליו היתה מגיעה כשהיא עייפה ורצוצה. היא היתה אוכלת עם בנה את סעודת השבת הדלה לאור מנורת הנפט, ולאחר הסעודה היה הבן מתחיל ללמוד כשהיא מביטה בו בעיניים אוהבות. גם מבחינת ההלכה צריכה היתה לשבת לידו, כדי להשגיח שמרוב עיונו לא יגביה מעט את שלהבת המנורה בהיסח הדעת, ויחלל חלילה את השבת. אבל העייפות היתה נותנת בה את אותותיה, אצבעותיה הנפוחות כאבו וגופה ביקש מרגוע. אט אט נעצמו שמורות עיניה. כאשר הבן היה רואה שאימו מנמנמת, היה פוסק מללמוד. שהרי אמרנו שההלכה היא, שהוא זקוק ל"שומר" בגלל המנורה שלי. שקט היה משתרר, ואז היתה האם האוהבת ננערת וקוראת: "לא, בני, מחמד עיני, המשך ללמוד, אני אתעורר, אחזיק מעמד, אלחם בשינה - ובלבד שתלמד..." (מעייני השבוע)

נצור לשונך

פרסום מכתב לשם השפלת כותבו

המקבל מכתב מחברו, אסור לו להראותו לאחרים, אם כוונתו בכך ללעוג לכותבו. גם אם אינו אומר אף מילה רעה אודות הכותב, אך הקורא יכול בעצמו לקבל את הרושם כי הכותב אינו נבון או לוקה בחסרונות, הרי זה לשון הרע ברמז, ואינו שונה מכל לשון הרע.

ארכי קב"ה מח"ס אכתב, לר"י בן צ'ט"ס דא נכונים אכתובה, רצונות דא רצונות ואמא לג'אות כתב, אסור דא דבראות את אכתב לל ח"ס דאחר ודגרוס דא דל י' כ' ז' וס"ו.

שפת רמזים

כשם שאין לספר לשון הרע, כן אין להביע אותה בכל צורה של רמז, ע"י סימנים, תנועות יד או רגל והעויות פנים.

למרות שהנך חושב: "הרי לא אמרתי דבר גנות אודותיו" - אין זה משנה את העובדה שבכל זאת הבעת בדרך כלשהי ידיעה מבזה ופוגעת.

שביבי אור

ישוב ירחמנו

רגילות בני האדם, שאם אחד חטא לשני, גם אם בקש את סליחתו, הוא כבר לא יאהב אותו כמו לפני הכעס שהיה לו, אבל מדת הקב"ה לא כך, אלא אם אחד חזר בתשובה, הקב"ה אוהב אותו - יותר ממה שלא חטא, והיינו במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, והטעם לכך כמו שאומרת הגמרא על הפסוק "כי ביה ה' צור עולמים" שהעוה"ב נברא באות י' והעוה"ז באות ה' ולמה העוה"ז נברא באות ה' משום שהיא עשויה כאכסדרה שפרוצה בתחתית לצד הרע ובקלות ניתן להשמט ולצאת מן העולם. ומצד שני האות ה' פתוחה גם למעלה בשביל שאם החוטא ירצה לשוב בתשובה יכנס משם חזרה. ושאלו בגמרא למה צריך שני פתחים? ותרצו, שהצדיק - די לו בידיעה וזכירה, ואילו השב בתשובה צריך מעתה להתאמץ יותר שלא ישוב לחטא לעולם.

וזה מה שמסמלת האות ה' - שאי אפשר לחזור דרך אותו פתח ממנו נפל האדם, זה לא יחזיק מעמד. עליו להוסיף סייגים וגדרים.

זוהי קרבתם הנעלית של השבים אל הקב"ה שנצטערו ועלו דרך הפתח העליון של הה' ולכן אומרים לחזור בתשובה, שעשה "תשובה" שזה אותיות תשוב ה' - שהחוטא מחזיר לעצמו את השכינה הקדושה שנסתלקה ממנו ויותר מזה - הקב"ה מוסיף בו אהבה, והיינו "ישוב ירחמנו" - שיוסיף רחמים לישראל ויקרבם יותר.

כך גם האדם צריך להתנהג, שאם יחטא אחד לשני, כשיבקש את סליחתו - צריך להוסיף בו אהבה יותר משלא חטא.

סגולת הספר "תומר דבורה": להנצל ולהרפא מהמחלה הנוראה, רח"ל (בעל הדברי חיים מצאנז)

לקבלת העלון במייל שלחי בקשה למייל: tzniutw@gmail.com. כמו"כ המעוניינת להפיץ את העלון תיצור קשר בפל' 052-7697432.

העלון מוקדש לעילוי נשמת: ר' חיים חטאתו בן ביה ז"ל, ר' יוסף בן ורדה ז"ל, ר' דוד בן רחל ז"ל, ר' עמרם בן פרחה ז"ל, ר' חיים בן רחל ז"ל, רחל בת תמו ז"ל, מזל בת סוליקה ז"ל, דינה בת ורדה ז"ל, אושרת בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.